

JEŽÍŠ A TOMÁŠ

Cyklus „Bůh zachraňuje“, katecheze 23.

Materiál vytvořilo © Katechetické středisko AP 2026 (David Žofák)

Co ke katechezi potřebujeme

Písně: Můj Bůh je můj štít (viz odkaz).

Katecheze + závěrečné aktivity:

- Katecheze: obrázky zvláštních zvířat (viz příloha), hnědý kruhový šátek; obrázek dveří s klikou a otvorem pro klíč namalované na kartonu; sada klíčů podle počtu dětí ve skupině (skutečných nebo namalovaných na kartonu a vystřižených), pět červených kapek z papíru nebo látky, papír a fix na nápis POKOJ VÁM!
- Nakopírované pracovní listy, pastelky nebo fixy.

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Můj Bůh je můj štít

- Text noty s akordy: <https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/100/muj-buh-je-muj-stit>
- Nahrávka: <https://www.youtube.com/watch?v=G1AqJ5dRfvQ>

ÚVOD

Na začátku se děti **zeptáme**: O čem jsme si povídali minule?“ (O tom, co zažila Marie Magdaléna v zahradě) *Dále se ptáme*: Jak se cítila Marie, když Ježíše uložili do hrobu? (...) Koho u hrobu potkala? (...) Co jí řekl anděl a co jí řekl Ježíš? (...) *Odpovědi případně doplníme.*

Poté pokračujeme **aktivitou**.

Vybereme si jedno z dětí, poprosíme ho, aby zavřelo oči, a pak se ho **zeptáme**, jestli věří, že nějaká věc v této místnosti je nebo není ... Vybereme několik věcí, které zde skutečně jsou. Společně postupně zjišťujeme, že pokud je nevidíme, můžeme věřit, že tu jsou, pokud je ale uvidíme, už tomu nejen věříme, ale také to i VÍME.

Dále se **zeptáme**, jestli někdo věří, že v našem kostele je na stěně obraz, jak Maria, Josef a Ježíšek utíkají do Egypta. (vybereme věc, která v kostele, který děti znají, zaručeně je a děti si jí mohly všimnout). Dojdeme společně k tomu, že **NĚKDO Z NÁS TO VÍ**, protože ten obraz viděl a ti **OSTATNÍ TOMU MOHOU VĚŘIT**, protože věří těm, kteří ho viděli.

*Ptáme se dál a **využíváme obrázky zvláštních zvířat** (z přílohy):*

- Myslíte, že existuje ryba dlouhá 10 metrů – delší než tahle místnost? (...) Ukážu vám její obrázek (*Necháme kolovat obrázek*) Ale co když existuje jenom na fotografii, ale ne ve skutečnosti?
- A existuje podle vás průhledná ryba? (...) Ukážu vám její obrázek (*Necháme kolovat obrázek*) Ale co když existuje jenom na fotografii, ale ne ve skutečnosti – třeba ji vytvořili jako animaci do filmu?

*Takto můžeme pokračovat ještě s několika zvláštními zvířaty. Děti ale **vedeme** k tomu, že pořád **nevíme, jestli doopravdy existují** a můžeme tomu jenom věřit.*

Ukončíme: Já třeba věřím, že taková zvířata existují, protože si myslím, že ve světě je mnoho zvláštních věcí, které ještě neznám. Ale někdo může říci, že tomu nevěří, protože je ještě neviděl živé nebo si na ně ještě nesáhl.

KATECHEZE

*Katechezi začneme **rozhovorem** s dětmi v kruhu, doprostřed **rozložíme** hnědé kruhové plátno:* Podobně na tom byli i Ježíšovi učedníci: ještě nikdy neviděli někoho, kdo by po smrti vstal z mrtvých, takže se opravdu necítili jistě. Kromě toho se báli, že by je mohli Římané také chytit a zabít jako Ježíše... Proto za sebou všude pořádně zavírali dveře!

*Na plátno doprostřed **položíme obrázek dveří** (viz příloha) i s klikou a klíčovou dírkou.*

A to nebylo všechno: protože se báli, tak také dveře zamykali. Tehdy používali závoru, ale my dneska zamykáme čím? (Klíčem) Já tu mám teď pro každého klíč (*rozdáme klíče*). Každý z nás si teď klíč vezme a všichni společně, každý svým klíčem zavřeme tyhle naše dveře. My sice známe Pána Ježíše, máme ho rádi, ale i přesto se také občas (možná někdo často) bojíme... Takže se také raději zamkneme!

*Všichni společně „jako“ **zamykají dveře** a klíč **položí před sebe**.*

Tak a teď jsme v bezpečí. To jsme si to dobře zařídili!

Jenomže přece tady takhle nemůžeme s naším strachem zůstat! To bychom se úplně strachem zničili, nemohli bychom nic pořádně udělat ani vymyslet, ani chodit do školy, ani si hrát... To bychom se nakonec jenom pořád báli a stali by se z nás úplní strašpytlové.

Myslíte, že by se to tak Pánu Ježíši líbilo? Že se pořád jenom bojíme? (...)

Myslíte, že ne – a proč? (...) Protože on přece už přemohl smrt, vstal z mrtvých a taky přemohl strach – takže může vyhrát i nad tím naším strachem!

Ježíš chtěl ale učedníkům pomoci a věděl, že potřebují něco zažít, a tak se rozhodl, že jim jejich strach pomůže přemoci! A přišel mezi ně! A myslíte, že k tomu potřeboval nějaký klíč? (...)

Vůbec ne, on nepotřebuje klíč k tomu, aby nám pomohl – dokáže otevřít i nejsilnější dveře a je silnější než náš strach! Takže on k učedníkům přišel bez klíčů – rovnou zavřenými dveřmi a řekl jim: „POKOJ VÁM!“ Slova **POKOJ VÁM** napíšeme na papír a

položit k obrázku dveří. Takže my teď můžeme naše klíče klidně schovat! Každé z dětí vezme svůj klíč a zastrčí ho pod plátno.

Učedníci se už tedy nemuseli bát, protože Ježíš byl s nimi, ale možná se ještě pořád trochu báli. I s námi je Ježíš pořád – i když se třeba někdy bojíme, nebo když se někam zamkneme!

Jenomže jeden z učedníků s nimi tehdy nebyl. Jmenoval se Tomáš. A tomu to přišlo všechno strašně divné a říkal si: „Ježíš přišel dveřmi – jenže to není normální, to jsem ještě nikdy neviděl! A prý měl rány na rukách a nohách – to je taky divné, to by přece vykřácel, ne?“ A tak tomu nechtěl uvěřit.

*Na plátno **položíme pět rudých kapek** z látky nebo tvrdého papíru. **Zeptáme se dětí:** Proč je těch kapek pět? (symbolizují pět Ježíšových ran)*

Ježíš ho ale nechal, možná aby nad tím, co mu ostatní vyprávěli, nejdřív trochu přemýšlel, a po několika dnech přišel mezi učedníky znovu – zase zavřenými dveřmi. Je to možné– naše klíče tedy můžeme klidně nechat schované! Učedníci viděli, že zase má rány na rukou a nohou. Znovu učedníky pozdravil: „POKOJ VÁM!“

Slova POKOJ VÁM napíšeme na papír a položit k obrázku dveří.

Ježíš se obrátil k Tomášovi a řekl mu, aby vložil svůj prst do rány v jeho boku a taky mu řekl, aby mu už věřil!

Co myslíte, co udělal Tomáš? (...) Řekl: „Pán můj a Bůh můj!“

To znamená, že ani my se nemusíme tolik bát, ale máme věřit, že Ježíš je s námi (i když třeba ho teď nevidíme) a že hlavně máme věřit jemu samotnému!

Pán nám jako Tomášovi říká: „Nepochybuj a věř!“ a my bychom mu mohli odpovědět jako Tomáš: „Pán Můj a Bůh můj!“

Vyzveme děti: Zkusíme si to: já řeknu jako Ježíš: „Nepochybuj a věř!“ a všichni pak odpovíme jako Tomáš: „Pán můj a Bůh můj!“ *Několikrát to pak s dětmi vyzkoušíme.*

Nakonec ztlumíme hlas a děti se zeptáme: Tak, a vy jste určitě zvědaví, jestli ta zvláštní zvířata existují, že? Tak já vám to prozradím: existují! I věci, které se nám zdají někdy úplně nepravděpodobné, se skutečně staly – jako Ježíšovo vzkříšení.

Pracovní list

Děti si vymalovávají pracovní list. Při práci se jich ptáme, co na obrázku vidí, proč je tam na zemi klíč; proč jsou dveře zavřené atd.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Pane Ježíši, děkujeme ti, že jsme dneska viděli příklad Tomáše, který nejdřív nevěřil, že jsi to Ty, a pak tomu uvěřil! Dej, abychom i my uvěřili, že k nám přicházíš, že se s Tebou můžeme setkat a slyšet Tvůj hlas. Díky za to, že jsi s námi!